

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Mulierum alienigenarum conuersatio, quantum noceat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

III.

3. Reg. II. 1.

Exod. 34. 16.

2. Tim. 2. 36.

Vincent Ly
rin. in com-
monitorio.S Cyprian
ep 59 ad Cor-
nelium.

2. Io. v. 10.

Io. 4. 8.

Numquam tuta est habitatio columbae cum accipitre; agni cum lupo; cerui cum leone. Hebrei siue suas filias Amorhae in matrimonia darent, siue acciperent, in mores & cultum Amorhaorum transierunt, cum potius (si vel maximè lege illâ diuinâ insuper habitâ vel suas, vel alienigenarum filias enubere permisissent) contrarium facere debuissent. Sed semper facilior est in deterius mutatio. De ipso Salomone quid dicat Scriptura, audi, Rex autem Salomon adamauit mulieres alienigenas multas, & filiam quoque Pharaonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumeas, & Sidonias, & Hethreas: de gentibus super quibus dixit Dominus filii Israhel: Non ingrediemini ad eas, neq; de illis ingredientur ad vestras: certissime enim auertent corda vestra, ut sequamini deos earum, &c. Et auerterunt mulieres cor eius. Cumq; iam esset senex, depravatum est cor eius per mulieres, ut sequeretur deos alienos, &c. Quod si hoc sapientissimo regi accidit, quid illis fiet, qui ne assem quidem aut unciam habent de sapientia Salomonis? & tamen commercia, sermonem, & connubia miscent cum impiis? Profana, & vaniloquia denita, ait Apostolus, resultum enim proficiunt ad impietatem, &

sermo eorum ut cancer serpit. Denita, inquit Vincentius Lyrinensis, quasi viperam, quasi scorpionem, quasi basiliscum, ne te non solùm talib; sed etiam visu affectuq; percutiant. Quocirca etiam S. Cypriani scribit: Declinent forster, & euident dilectissimi fratres nostri verba & colloquia eorum, quorum sermo ut cancer serpit. Et infra. Nulla cum talibus commercia, nulla coniuicia, nulla colloquia miscantur, simuq; ab eis tam separati, quam sunt illi ab Ecclesia profugi. Quid igitur illis eueniet, qui his è diametro contraria agunt? qui nullo discrimine habito, cum alienigenis conuersantur, iocantur, conuiuantur, inebriantur? qui eis omnia secreta, officia omnia committunt? qui ab eis consilia petunt, & accipiunt, quos ne salutare quidem oporteret, iuxta illud Ioannis: Si quis hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Ave ei dixeritis. Qui enim dicit illi Ave, communicat operibus eius malignis. Cum Servator noster ad mulierem Samaritanam diceret: Da mihi bibere, respondit illa: Quomodo tu, Iudeus cùm sis, bibere à me poscis, quae sum mulier Samaritana? non enim contundunt Iudei Samaritanis. Pecculosum est, agere cum peste laborantibus, & non infici. Qua-

de causa S. Irenæus scribit: Tantum Apostoli, & horum discipulū habuerunt timorem, ut neque verbo tenuis, communicarent alicui eorum, qui adulterauerant veritatem. Ioannes discipulus Domini in Ephesio iens lanari, cùm vidisset intus Cerinthum, exiluit de balneo non letum, dicens, quòd timeat, nē balneum concidat, cùm intus esset Cerinthus inimicus veritatis. Et ipse Polycarpus Marcioni aliquando occurrit, & dicenti sibi, Cognosce nos, respondit, Ego cognosco te primogenitum Satana. Itaque rectè dicitur illis, qui pacem optant, & bella horrent: Nolite ingumducere cum infidelibus. Quia enim participatio justitia cum iniuste? Aut qua societas luci ad tenebras? Quia autem conuentio Christi ad Belial? aut qua pars fidelis, cum infidelis? Itaque qui non volunt bellis affligi, vitent caussam belli; aut qui non vitarunt, clament ad Dominum, ut suscitem eis Salvatorem.

2. Cor. 6. 14.

Iudic. 3. 9.

2. Quàm diu vixit, apud Israëlitas, Othoniel, tam diu vizuit religio, eo autem è viuis sublato, addiderunt filii Israël facere malum in conspectu Domini: qui confortauit aduersum eos Eglon regem Moab: quia fecerunt malum in conspectu eius. Et copulauit eis filios Ammon, & Amalec: abutq; & percutiit Israël, atq; possedit Vrbem palmarum. Seruieruntq; filii Israël Eglon regi Moab decem & octo annis. Quare malum tunc fecerunt in conspectu Domini? Nimis rursus aliarum gentium consuetudine, velut æstu quodam abrepiti, tam beneficijs, quàm mandatis Dei obliteratis, à ritibus sanctis ad idololatriam transierunt. Quid inde ex hac coniunctione sunt consecuti? Nimis ut male cohærentes, ab iisdem idololatriis (Deo desertores castigante) bello peterentur, quibus se se imitatione morum sociaverunt. De S. Antonio eremita hæc tradid Athanasius: Manichæis, aut alijs hereticis, nemquam saltē amicabilia verba largitus est, denuntians talium amicitiam arq; sermones perditionem esse anima. Sic etiam Arianos detestabantur, ut omnibus disseret, ne juxta quidem eos esse accedendum. Et ipse B. Antonius jam moriturus: Hæretorum, inquit, & Schismatiorum venena vitare, meumq; circa eos odium sectamini. Scitis ipsi, quod nullus mibi nec pœnifici quidem sermo cum eis umquam fuerit. Valde igitur Deum irritant, magnamq; beliorum excitandorum illi caussam præbent, qui talibus Ecclesia & Dei hostibus nimis sunt familiares, neque iam tantum ad eos accedunt, apud eos opificia discunt, seruiunt,

S. Athanasius
in vita S. Antonij.

R 111

sed